

Пашкевич Ірина Юріївна

кандидат ветеринарних наук, доцент

Національний університет біоресурсів і природокористування України, Україна

Третьякова Ксенія Миколаївна

студентка IV курсу

Національний університет біоресурсів і природокористування України, Україна

ЗАХОДИ БОРТЬБИ ТА ЛІКУВАННЯ КУРЕЙ, ХВОРИХ НА ГЕТЕРАКІДОЗ

В останні роки набуває поширення утримання птахів на приватних фермах. В зв'язку з цим підвищується ризик захворюваності тварин збудниками паразитарних захворювань, що в свою чергу може призвести до зниження продуктивності та підвищення смертності поголів'я.

Гетеракідоз відносять до хронічних гельмінтозних захворювань, які часто вражають домашніх птахів. Гетеракідоз птахів викликають нематоди *Heterakis* [1]. *H. gallinarum* – невеликі нематоди, самці завдовжки 0,6–1,1 см, самки – 0,8–1,5 см. Стравохід має кулясте розширення. У самця є дві неоднакової довжини спікули. Над клоакою розміщений хітинізований прианальний присосок кільцеподібної форми. Вульва у самки знаходиться поблизу середини тіла [2-3]. У природі вони у великій кількості зустрічаються в траві, застійній воді. Їх яйця переносять мухи і дощові черв'яки, що вживаються птицею в їжу. Найнебезпечніший період для зараження - з весни по осінь.

Метою наших досліджень було з'ясувати заходи боротьби проти гетеракідозу та можливі варіанти його лікування у курей, що утримуються в ПСГП «Придеснянське» м. Шостка. З цією метою для копроовоскопічних досліджень відібрали фекалії від 10 голів курей (*Gallus gallus domesticus*). Дослідження проводилося за гельмінтоовоскопічним методом Фюллеборна з насиченим розчином повареної солі. Яйця гетеракисів за своєю будовою і розміром дуже схожі з яйцями аскарид курей, і розрізнити їх дуже важко.

Оскільки заходи боротьби з аскаридозом і гетеракідозом майже спільні, то диференціальна діагностика цих двох гельмінтів не має практичного значення.

У результаті дослідження встановили у 2 курей наявність яєць збудника *Heterakis gallinarum*. У цих тварин на 10-15-й день після зараження спостерігався пронос, сметаноподібні виділення з клоаки, втрата апетиту, слабкість, затримка розвитку. У решти тварин яєць збудника не було виявлено, що пов'язано з щорічним проведенням заходів дегельмінтизацій.

Для успішної боротьби з гельмінтозами курей, в тому числі й гетеракідозом, дане підприємство застосовує комплексне проведення загальних санітарно-гігієнічних та спеціальних заходів. Перш за все це кліткове утримання різних вікових груп курей, зміна пасовищних ділянок через 10-20 днів. Прибирання посліду з подальшим знезараженням і дезінвазією приміщень і вигулів. Для лікування головним лікарем господарства було виписано Мебенвет 10%-ий гранулят у дозі 0,4 г / кг в суміші з кормом.

Отже, роздільне вирощування молодняка і дорослої птиці, забезпечення її повноцінними кормами і чистою водою, щоденне прибирання посліду з приміщень і території вигулів майже унеможливить зараження поголів'я гетеракідозом.

Список джерел:

1. Шевцов, А. А. Ветеринарная паразитология//Изд-во: М.: Колос,1965.-127 с.
2. Болезни сельскохозяйственных птиц: Справочник / Сост. А. А. Лимаренко, И. С. Дубров, А. А. Таймасуков, С. Н. Забашта. – СПб.: Издательство «Лань», 2005. – 448 с.
3. Паразитологія та інвазійні хвороби сільськогосподарських тварин: навчальний посібник /О.М. Єрохіна. – К. : Аграрна освіта, 2014. – 195 с.